

10) שולחן ערוך אורח חיים סימן רפד סעיף ז

בשבת שהפרשיות מחוברות, מפטירין בהפסרת פרשה שנייה. הגה: ועל ס' תכ"ח ונהגו להזכיר אחר קריאת התורה נשמת המתים ולברך העופקים בצרכי צבור, כ"מ לפי מנהגו. (שבולי הלקט והגהות מרדכי פ"ק דשבת).

המגן אברהם בס"ק ז העיר על נוסח התפילה לשלום המלכות: "הא שמתפללים ויפיל שונאיו, היינו שונאים שבמלכותו, דבכל העולם יש יהודים (מאור עיניים)".

ובמחצית השקל "מנהגם של ישראל כל קהל כל שבת מתפללים לשלומה של המלכות. ויש בנסח תפילה ההיא "ויפיל שונאיו תחתיו" על כרחך ליכא למימר שונאים שבמלכות אחרת ואם יתגרה מלך אחד עם מלך אחר, ויתפללו היהודים שבמלכות זה שיפיל שונאו והיינו מלך המתגרה בו יפול תחתיו. והא תחת המלך המתגרה בו יש גם כן יהודים וגם הם מתפללים על מלכות שלהם "ויפיל שונאיו תחתיו", א"כ על כרחך תפילת אחד מהם הוא תפילת שוא. אלא על כרחך כל קהל מתפלל שיפיל שונאיו שיש לו במדינתו תחתיו.

12) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז עמוד ב

מה ראו לומר גאולה בשביעית? - אמר רבא: מתוך שעתידין ליגאל בשביעית, לפיכך קבעוה בשביעית, והאמר מר: בששית - קולות, בשביעית - מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא. - מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא.

13) רש"י מסכת מגילה דף יז עמוד ב

תוך שעתידין ליגאל בשביעית - שבוע שכן דוד בא בו חלוק משאר יום, כדאמרינן בפרק חלק (צז, א): שנה ראשונה רעב ולא רעב כו', ושבשביעית מלחמות, ובמוצאי שביעית בן דוד בא. תחלתא דגאולה היא - ואף על גב דהאי גאולה לאו גאולה דגלות א, אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו תמיד, דהא ברכת קיבוץ נין ירושלים וצמח דוד יש לכל אחת ואחת ברכה לעצמה. לבד גאולה זו, אפילו הכי, כיון דשם גאולה עלה - קבעוה בשביעית.

14) מסנן קול התור

א) בעשינונו על פס האתחלתא דגאולה (לעת הוסיד הגיע לשתייתא) - לפי מנחת רבנו הגרי"א ובכרתי הקדושה כסערי"ש ציינים אנו ללמד ולהוכיח את כל דרכי העקבות דמשיחא ואת אופני המעשים אשר לפנינו ביעודי התראותיו של רבנו הצדיק.

ביאור השו"ת

א) לעת הוסיד הגיע לשתייתא, הכוונה לשגול הקיבוץ לאלי הכשר. מחזיקי על זה להלן פרק ו' בשנת הקיבוץ החל הגרי"א לנאום לאר"י פעם שנית.

ב) עניי רבנו הגרי"א כל עבודת קיבוץ גלויות, כגון ירושלים והרחבת יקבוך אר"י להחזרת השכינה כל קיבוץ הקבוצה וכל פרמיה ופרסי פרמיה נאחזים ביעודי ובתקדיה של משיחא האתחלתא משיחא תראשון, משיחא בן יוסף שהוא הכח הנביא הסמיך לכל פעולת הנעשית באתחלתא ולתנא על דרך הטבע...

ג) עניי רבנו הגרי"א אם לא זכו, תתחיל, ואתחלתא דגאולה באמתחלתא ולתנא כמו שזכרנו בסי' כורס, בישי בית צדיק.

15) מתוך "המדינה כהתקיימות חזון הגאולה" דומות ישראל עמ' 194

אחת הדרכים הנדרשת להשגת המשיחא היא שיבצע את מהלך הגאולה של ישראל לכל צדיקה המעשים והתעויות. האם היא בוללת בתוכה גם את כל ההספקים והציפיות. אם לא כל התעויות וההספקים גם את כל הציפיות והספקים. אדר לכל פרשת המהלך הזה אדר לכל סלידת הלקי המודרנה האמת הופעתה דורות וסוללה זו. כל זמן שלא נקבלא כל אורה ולא נבצר כל בנות. כל זמן שלא בא לידי השלמה כל צורתה ולא הגיעה לידי צבא שיכולה להביטה זו של העדר ההשלמה והשיכלול. של חסרון הכח האנושי. מנבאים מקום לחול ולהתבלם מיני פגמים ורעיונות החסכים וקולקלים. - הם מוקינים להנצחה של חסרון החינוך. לתוספת של עלייה הימורה. ויתרונות ויתרונות של שלמות רבנית. ביעוים בחברי המדרשה של המהלך הזה. עד שלא נגשרה כל מידתה של המדרשה יש דיוק מקום להקפידים של צבורה עד שלא תגלוה והתעויות השלמה יש דיוק מקום לסיורט האשים. עד שלא נתבררה כל פעולה הפוער העליון המדרשה המבוססת והנביאית יש דיוק מקום להצנחתי סוכתא הלית והאפקות התעויות עד לתוספת כל המדרשה יש דיוק מקום לערובי צללים וצרכים. - וכל אלה אילו מסבכים והבלבלים את כל זיקרו של המהלך ונדול הזה. והרי הם משיכים ומחכים. בכל חוקי האומץ. את התעויות והרעיונות של החסירות והעכבות והבלבלים בבלבל האשיות אבותינו המבוססת והנביאית באדר. ביחורים. במחלוקת המעשיות הנספחת והמסובכות של מהלך-האשיות המבולגות והספלות גם כעיונות-העכבות והבלבליות-האשיות. של ארצות העכבים. עם יבבים חסידים ונביאים שבמקשה וספלות להון תוספת של ארץ חיינו ופרידת החיינית. והנוני נדרשים וקראים אל מלא המהלך והרמת האמת של כל קיבוץנו האלמתי בלית אל כל אשיות האשיות והתעויות הבלבלים. כי יצא כזה ירא

11) תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים צור ישראל וגואלו, בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, ראשית צמיחת גאולתנו. הגן עליה באברת חסדך ופרוש עליה סוכת שלומך ושלח אוירך ואמיתך לרבינו ראשיה, שריה ויועזיה, ותקנם בעצה טובה מלפניך. לכול היועץ על עמך ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה, תופר ענתו, כדבר שנאמר עוצו עצה ותופר, דבר דבר ולא יקום כי עמנו אל. חזק את ידי מגיני ארץ קדשים, ותחלם אלהים ישועה ועטרת נצחון תעטרם, ונתת שלום בארץ ושמחת עולם ליושביה. ואת אחינו כל בית ישראל, פקד נא בכל ארצות פזויהם, ותולידם מהרה קוממיות לציון עירך וירושלים משכן שמך, ככתוב בתורת משה עבדך: "אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך דוד אלוהיך ומשם יקחך; והביאך ידוד אלוהיך אל הארץ אשר ירש אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך". וחזק את המתשיבים בענה, ביהודה ושומרון, בגולן ובכל מרחבי ארצנו הקדושה, ויחד לבבם לאהבה וליראה את שמך, ולשמר את כל דברי תורתך. שלח לנו מהרה בן דוד משיח צדקך לפדות מחכי קץ ישועתך. הופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך, ויאמר כל אשר נשמה באפו: "ידוד אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה" אמן סלה.

[המילים המודגשות נוספו בחודש תשרי תשל"ד בבית הכנסת הרמב"ן, באישור מרן הגר"א שפירא שליט"א, בעקבות מעשיה של ממשלת רבין. המילים המוסטות לא מודפסות בסדרי התפילות של חג העצמאות בשנים הראשונות של המדינה, ורק החל משנת תשס"ז הודפסו בסדרי התפילה.]

12) ישעיהו פרק נא פסוק א

ופדוי ידוד ישובן ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישגון נסו יגון ואנחה:

13) ישעיהו פרק סא פסוק ז

תחת בשתכם משנה וכלמה ירט חלקם לך בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם:

14) ירמיהו פרק כט פסוק ז

ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל ידוד כי בשלומה יהיה לכם שלום:

15) משנה מסכת אבות פרק ג משנה ב

רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו.

במח רש"י על אבות שם:

15) יבשלומה של מלכות - אפילו באווייך, שכן מצונו שחיו נודרין נדבות בשבילים. וכמו שמצונו בשבעים פרים שחיו ישראל מכאיים בחג על עי אומותי.

16) לדעת ר' עובדיה בגל חספרונו בפירושו על אבות, התפילה לשלומה של מלכות ראויה שתאמר תמיד, ואינה תלויה כלל וכלל באם המלך חולך בדרך הצדק והמשפט או לא. וכך לשונו:

יאמיים שהמלך לפעמים בלתי שרצלמו שקרח ברוב מלכי בית שני, והוא אולי נוזל וחומס, מכל מקום ראוי להתפלל בשלומו, כי אז יטיל מוראו ולא יסכים שיגולו תעם זה את זה, ובוזו מסיר החמס מבין המון העמי.

17) מתוך תפילה לשלום המלכים שהיתה נאמרת בגולה

המות תשועה למלכים וממשלה לנסיכים, מלכותו מלכות כל עולמים, הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה, הנותן בים דרך ובים עזים נתיבה, הוא יבדך וישמור ויצור ויעזור וירחם יגדל וינשא למעלה... ויפיל שונאיו תחתיו...

18) ישעיהו פרק מג

(טז) כה אמר ידוד הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: (יז) המוציא רכב וסוס חיל ועוזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו:

19) תהלים פרק קמ"ד

(ז) שלח ידך ממרחם פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: (ח) אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: (ט) אלהים שיר חדש אשירה לך בגבל עשור אזמרה לך: (י) הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: (יא) פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:

20) אגרות הראי"ה ג' עמוד קלד (מכתב לנדר העברי)

"ולכל אחים בני הגדוד, נושאי דגל ראשית צמיחת ישועתנו. צור ישראל יברכם בעה וחיל, ויחד חכה לראות בישע עמנו בתשועת אמת וגאולה שלימה בכל הודה והדרה."

